

یافته‌های ویدیواستروبوسکوپی در مبتلایان ضایعات خوش‌خیم تارهای صوتی: گزارش کوتاه

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۲/۱۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۵/۱۶

چکیده

زمینه و هدف: ویدیواستروبوسکوپی حنجره مهم‌ترین ابزار کلینیکی غیر تهاجمی برای بررسی بیماران مبتلا به اشکالات صداست. در بیش از ۵۰٪ بیماران با مشکل صدا، یک ضایعه خوش‌خیم مخاطی تارهای صوتی تشخیص داده می‌شود که در این مطالعه به بررسی یافته‌های ویدیواستروبوسکوپی این بیماران پرداختیم.

روش بررسی: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۱۵۹ بیمار با شکایت گرفتگی صدا در بیمارستان امیراعلم طی سال‌های ۱۳۸۶-۱۳۸۷ که مورد ویدیواستروبوسکوپی قرار گرفته‌اند انجام شد و ضعیت مخاط طناب‌های صوتی و حرکت آن‌ها، پارامترهای مرتبط با حرکت و ارتعاش طناب‌های صوتی شامل Phase closure، Symmetry، Amplitude و Periodicity مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: از ۱۵۹ بیمار مورد مطالعه، ۸۲ نفر زن و ۷۷ نفر مرد بودند. بیشترین پاتولوژی یافت شده لارنژیت ناشی از ریفلاکس و بعد از آن گرفتگی صدای ناشی از تنفس عضلانی (Muscle Tension Dysphonia, MTD) بود. بیشترین تاثیر روی مخاطی در سولکوس و کالیس و کیست‌های طناب صوتی دیده شد.

نتیجه‌گیری: بررسی یافته‌های ویدیواستروبوسکوپی در ضایعات خوش‌خیم مخاطی تارهای صوتی حنجره جهت کاهش استفاده از روش‌های تهاجمی، تشخیص صحیح و درمان مناسب این ضایعات ضروری به نظر می‌رسد.

کلمات کلیدی: ضایعات خوش‌خیم، حنجره، ویدیواستروبوسکوپی.

پیمان دبیر مقدم^۱

سارا عظیمیان^۲

زهرا مختاری^{*۱}

۱- مرکز تحقیقات گوش و حلق و بینی

۲- دانشجوی پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: تهران، خیابان سعدی شمالی،
بیمارستان امیر اعلم، مرکز تحقیقات گوش و حلق و

بنی. تلفن: ۰۲۱-۶۶۷۶۰۲۶۹

E-mail: zmokhtari@razi.tums.ac.ir

مقدمه

رینکه) هستند. عفونت‌ها، آرژی و ریفلاکس، مخاط تارهای صوتی را مستعد تشکیل ضایعات خوش‌خیم مخاطی می‌نماید. ضایعات خوش‌خیم مخاطی تارهای صوتی مشکل شایعی هستند. بیش از ۵۰٪ بیماران با مشکل صدا، یک ضایعه خوش‌خیم مخاطی تارهای صوتی دارند.^۲ استروبوسکوپی اولین بار در سال ۱۸۷۸ توسط ارتل برای معاینه حنجره به کار برده شد. او از یک دستگاه مولد نور ضربان دار همراه با آینه حنجره استفاده نمود که پیش‌رو دستگاه استروبوسکوپی مدرن گردید. استروبوسکوپی شامل استفاده از یک منبع نور چشمک زن با سرعت بالا در یک فرکانس کمی پایین‌تر یا بالاتر از فرکانس ارتعاش تارهای صوتی بیمار است. تصویر به دست آمده در نتیجه‌ی

ضایعات مخاطی خوش‌خیم تارهای صوتی به ضایعاتی مانند ندول‌های صوتی، پولیپ حنجره، کیست‌های ایتراکوردال، اکتاژی‌های عروقی و یا گرانولوما گفته می‌شود. به نظر می‌رسد شایع‌ترین علت ایجاد ضایعات خوش‌خیم تارهای صوتی، ترومای ارتعاشی است که در اثر استفاده بیش از حد از تارهای صوتی به علت صحبت کردن ایجاد می‌شود.^۱ شیوه زندگی و شغل فرد نیز در ایجاد ضایعات خوش‌خیم تارهای صوتی اهمیت دارد. مصرف سیگار و استفاده زیاد از تارهای صوتی فاکتورهای زمینه‌ای ایجاد پولیپ در سیگاری‌ها (ادم

به رنگ، از نظر وضعیت مخاط نیز بررسی شد. بیماران هنگام ارزیابی، حرف "ای" را با شدت و فرکانس معمول ادا می‌کردند. از تمام بیماران یک ویدیو ضبط می‌شد و سپس توسط لارینگولوژیست و گفتار درمان بررسی می‌گردید.

علاوه بر وضعیت مخاط طناب‌های صوتی و حرکت آن‌ها، پارامترهای مرتبط با حرکت و ارتعاش طناب‌های صوتی شامل Vibratory، Periodicity، Phase closure، Amplitude، Symmetry pattern مورد بررسی قرار گرفت. برای توصیف هر یک از پارامترها، یک سیستم نمره‌دهی چهار شماره‌ای استفاده شد که از یک (نرمال) تا چهار (به شدت مختلف) تغییر می‌کرد. اطلاعات حاصله با نرم‌افزار SPSS ویراست ۱۶ آنالیز آماری گردید. یافته‌ها در قالب تعیین فراوانی، میانگین و انحراف معیار گزارش شد و همچنین از آزمون‌های t -test و استفاده گردید و معنی دار بودن یا نبودن بر اساس Student's t-test $P < 0.05$ بیان شد.

یافته‌ها

از مجموع ۱۵۹ بیمار مورد مطالعه ۷۷ نفر مرد و ۸۲ نفر زن بودند ($P > 0.05$). در مورد بیماران مونث، میانگین سنی $81/34$ سال و در مورد بیماران ذکر، میانگین سنی $24/25$ سال بوده است. ۲۲ نفر سابقه الْرَّثْیِی، ۴۶ نفر سابقه مصرف دارو برای همین مشکل و ۳۶ نفر سابقه مصرف سیگار داشتند.

اعتباد به مواد مخدر در ۱۵ بیمار دیده شد. میانگین طول دوره بیماری $5/5$ ماه بود (بین دو هفته تا دو سال). از نظر شغل مردان مبتلا بیش‌تر کارمند، کارگر یا دانشجو / دانش‌آموز بودند ولی در زنان خانه‌دار (48%) یا دانشجو (30%) بیش‌تر دیده می‌شد. سه نفر از بیماران خواننده حرفه‌ای بودند ولی ۱۰ بیمار به صورت آماتور و بدون تعلیم در کنار شغل خود کار صدا انجام می‌دادند که در این بیماران ندول یا پولیپ بیش‌تر دیده می‌شد (80%). فراوانی ضایعات خوش‌خیم یافت شده در بیماران در جدول - ۱ آمده است. بیش‌ترین پاتولوژی یافت شده، لارنژیت ناشی از ریفلاکس ($23/9\%$) و بعد از آن گرفتگی صدای ناشی از تنفس عضلانی (Muscle Tension Dysphonia, MTD) بود. میانگین پارامترهای استربوسکوپیک ارزیابی شده برای ضایعات مختلف در جدول - ۲ آمده است. از بین ضایعات

خطای دید ناشی از حرکت آهسته در قانون تالبوت، یعنی تداوم یک تصویر بر روی شبکیه چشم به مدت $2/0$ ثانیه پس از در معرض قرار گرفتن است. استربوسکوپی را می‌توان با یا یک لارنگوسکوپ قبل از تعطاف یا با استفاده از تلسکوپ زاویه‌دار سخت 70° یا 90° درجه انجام داد که تصویر روش‌تر، واضح‌تر و قوی‌تری فراهم می‌آورد. با پیشرفت‌های تکنولوژیک و تجهیزات ضبط ویدیو، در حال حاضر از ویدیواستربوسکوپ‌ها بیش‌تر برای تصویر کشاندن تارهای صوتی و عملکرد ارتعاشی آن استفاده می‌شود.^۳

با توجه به اهمیت ویدیواستربوسکوپی در تشخیص بیماری‌های تارهای صوتی به خصوص ضایعات مخاطی خوش‌خیم تارهای صوتی و با توجه به محدودیت دیگر روش‌های معاینه حنجره (محدودیت دید در روش معاینه با آینه و امکان پذیر نبودن مشاهده نحوه ارتعاش تارهای صوتی در روش آندوسکوپی) که در گذشته استفاده می‌شدند، انجام این روش برای رسیدن به تشخیص و انتخاب روش درمانی مناسب برای بیمار ضروری به نظر می‌رسد. نظر به این که دستگاه ویدیواستربوسکوپ به تازگی در بیمارستان‌های کشور ما مورد استفاده قرار می‌گیرد و مزایای آن جهت تشخیص بیماری‌های تارهای صوتی حنجره مشخص نیست، این مطالعه با هدف بررسی یافته‌های ویدیواستربوسکوپی در ضایعات خوش‌خیم مخاطی تارهای صوتی حنجره طراحی گردید.

روش بررسی

در یک مطالعه مقطعی Cross-sectional تعداد ۱۵۹ بیمار مراجعه کننده به بیمارستان امیراعلم در فاصله زمانی مهر ماه 1386 تا مهر 1387 که از گرفتگی صدا بیش از دو هفته شکایت داشته و نیاز به ویدیواستربوسکوپی داشتند، مورد بررسی قرار گرفتند. بیماران با تشخیص ضایعات بدخیم یا تومورال حنجره و کودکان زیر 12 سال از مطالعه حذف شدند. از کلیه بیماران رضایت‌نامه کتبی برای شرکت در مطالعه اخذ گردید. اطلاعات دموگرافیک بیماران به علاوه سابقه مصرف سیگار، سابقه الْرَّثْیِی و سابقه مصرف دارو از طریق پرسشنامه ثبت شد، سپس بیماران با استفاده از ویدیو-لارنگواستربوسکوپ (Karl Storz videostroboscopy system، Tuttlingen, Germany) با لنز ریجید 70° یا 90° درجه و علاوه بر دقت

پولیپ یا ندول از نظر آماری معنی دار بود، به این معنا که کاهش موج مخاطی در بیماران کیست بیشتر دیده می شد. شایع ترین الگو بسته شدن طناب صوتی در بیماران پولیپ، ندول و کیست حالت ساعت شنی glass Hour بود که در بیش از دو سوم بیماران دیده شد. در سایر بیماران الگوی گپ خلفی بیشتر دیده شد (۸۷٪).

مختلف، بیشترین تاثیر روی موج مخاطی مربوط به اسکار/ سولکوس و کالیس و کیست های طناب صوتی بود. با وجودی که کاهش موج مخاطی در بیماران پولیپ بیشتر از بیماران ندول دیده می شود ولی این اختلاف معنی دار نبود ($P > 0.05$). اختلاف بین اختلال تنایوب (Periodicity) در موارد کیست با

جدول-۱: فراوانی و درصد انواع ضایعه بر اساس تشخیص آندوسکوپیک

تشخیص آندوسکوپیک	لارنژیت اختلال	ندول	فلج	لارنژیت	پولیپ	کوردیت کیست	ادم	لارنژیت اسکار/ پاپیلوم گرانولوم/ واریس/ مجموع	آندوسکوپیک	ریفلاکس	صدای دیلاتاسیون	طناب فانکشنال	طناب سولکوس	زخم	حجره پولیپوید/	غیر حجره	طبای صوتی	صوتی اختصاصی	ادم راینکه	تنش	فرافوانی	درصد
عضلانی																						
۱۵۹	۳	۴	۴	۵	۵	۶	۸	۱۲	۱۲	۱۳	۱۳	۱۵	۲۱	۳۸								
۱۰۰	۱/۹	۲/۵	۲/۵	۲/۵	۳/۱	۳/۱	۳/۸	۵	۷/۵	۷/۵	۸/۱	۸/۱	۹/۴	۱۳/۲	۲۳/۹							

جدول-۲: میانگین پارامترهای استروبوسکوپیک ارزیابی شده برای ضایعات مختلف (درصد)

ردیف	تشخیص آندوسکوپیک	Symmetry	Amplitude	Periodicity	Vibratory pattern	Phase closure
۱	لارنژیت ریفلاکس	۲/۱۱	۱/۲۱	۲/۰۲	۱/۱	۱/۱
۲	اختلال صدای تنفس عضلانی	۱/۳۲	۱/۱۴	۱/۱۹	۱/۰۴	۱/۱۹
۳	ندول طناب صوتی	۱/۸۴	۱/۳۳	۲/۰۳	۲/۶	۲/۳
۴	فلج طناب صوتی	۳/۰۶	۳/۰۳	۲/۰۳	۱/۲۳	۴
۵	لارنژیت غیر اختصاصی	۱/۱۳	۱/۲۳	۲/۰۷	۱/۱	۱/۱
۶	پولیپ حجره	۱/۹۹	۱/۵	۲/۰۸	۲/۸۳	۳/۲
۷	کوردیت پولیپوید/adm راینکه	۱/۰۲	۱/۶۶	۲/۰۳	۲/۱۴	۲/۸۳
۸	کیست	۲/۷۸	۱/۲۵	۳/۰۵	۳/۷۵	۲/۶۶
۹	adm طناب صوتی	۱/۰۵	۱/۱۶	۱/۰	۱/۱۶	۱/۵
۱۰	لارنژیت فانکشنال	۱/۱۳	۱/۲	۱/۰۳	۱/۱۳	۱/۲
۱۱	اسکار/ سولکوس و کالیس	۲/۲۳	۱/۲	۳/۰۸	۴	۱/۲
۱۲	پاپیلوم	۲/۱۶	۱/۲۵	۲	۲	۲
۱۳	گرانولوم / زخم تماسی	۱/۰۵	۱	۱/۰۲	۱/۲	۱/۷۵
۱۴	واریس / دیلاتاسیون عروقی	۱/۳۳	۱	۱/۰۳	۱	۱

بحث

ارزیابی بیماران مبتلا به گرفتگی صدا به طور معمول شامل شرح حال، آنالیز درکی (Perceptual) کیفیت صدا، تست‌های آکوستیک و آژودینامیک و معاینه حنجره است. در طی ۲۰ سال گذشته ویدیواستروبوسکوپی به عنوان تکنیک تصویربرداری انتخابی در کلینیک‌های صدا و نیز برای متخصصین گوش گلو و بینی مطرح شده است. ویدیواستروبوسکوپی حنجره مهمنترین ابزار کلینیکی برای بررسی و درمان بیماران مبتلا به اشکالات صداس. متخصصان حنجره نمای حرکتی و ارتعاشی تارهای صوتی را به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده فیزیولوژی و پاتولوژی فعالیت‌های تارهای صوتی می‌دانند و ویدیواستروبوسکوپی در دسترس ترین ابزار جهت رؤیت این نما است. پاتولوژی‌های طناب صوتی ممکن است تغییراتی در نمای ظاهری و خصوصیات ارتعاشی آنها ایجاد کنند که با این روش قابل ارزیابی است. به عنوان مثال ندول‌های طناب صوتی سبب برجستگی لبه می‌شوند ولی موج مخاطی معمولاً دست نخوردده باقی می‌ماند. در حالی که سولکوس و کالیس تغییر چندانی در لبه ایجاد نمی‌کند ولی موج مخاطی به شدت کاهش می‌یابد. تفسیر معاینه استروبوسکوپیک به صورت تیپیک شامل قضاوت بالینی یا نمره‌دهی بر اساس یک سری پارامترها یا نشانه‌ها است. این نشانه‌ها اولین بار توسط Hirano توصیف شد و ما نیز آن را در جدول ۱ آورده‌ایم.^۴ مشکلی که وجود دارد این است که تفسیر تعدادی از این پارامترها دشوار است و برای تعدادی (مانند Phase closure, Phase symmetry, Periodicity) حتی با وجود تجربه زیاد توافق چندانی بین معاینه کننده‌های مختلف وجود ندارد.^۵

بنابراین در مطالعات مختلف سعی شده است تا با تهیه معیارهای متفاوت صحت ارزیابی استروبوسکوپیک را افزایش دهنند.^۶ نکته مهمی که در ارزیابی یافته‌های استروبوسکوپی وجود دارد این است که این روش‌ها همگی غیر عینی (Subjective) بوده و به تجربه فرد معاینه کننده بستگی دارد. به منظور برطرف کردن این مشکل تلاش‌های زیادی برای به کارگیری روش‌های عینی (Objective) در ارزیابی یافته‌های استروبوسکوپی انجام شده است و معیارهای مانند مساحت ناحیه گلوتیک، فاصله بین طناب‌های صوتی و موج گلوتیک مطرح شده‌اند.^۷ با این وجود انجام این روش‌ها نیازمند ابزارهای

پیچیده است و اهمیت بالینی این روش‌ها هنوز ثابت شده نیست. با توجه به تجربه ما دامنه حرکت طناب صوتی، رفتار ارتعاشی و وضعیت لبه طناب‌های صوتی در تشخیص ضایعات خوش‌خیم حنجره بیشترین تاثیر را داشته و همواره بایستی هنگام استروبوسکوپی مورد ارزیابی قرار گیرد. طبقه‌بندی ضایعات حنجره همواره با دشواری‌هایی همراه بوده است.^۸ در مواردی که بر جستگی در لبه طناب صوتی وجود دارد مانند ندول، پولیپ یا کیست با توجه به نمای اندوسکوپی و خصوصیات استروبوسکوپی تشخیص به نسبت به راحتی انجام می‌شود. دشواری هنگامی است که علی‌رغم وجود گرفتگی صدا لبه طناب صوتی ضایعه خاصی ندارد. در این موارد و با توجه به مانع موجود بیماران در سه دسته طبقه‌بندی شدن. اختلال صدای ناشی از تنفس عضلانی، فرمی از گرفتگی صدا است که در آن پاتولوژی ارگانیک در طناب صوتی وجود ندارد و در هنگام تکلم حرکات بیش از اندازه یا غیرطبیعی حنجره بدون اتیولوژی نورولوژیک یا سایکولوژیک یافت می‌شود.^۹ لارنژیت غیر اختصاصی مواردی است که اریتم عمومی طناب صوتی همراه با گرفتگی صدا وجود دارد ولی ضایعه ارگانیک یا اختلال عملکرد عضلات حنجره یافت نمی‌شود. در این موارد یافته خاصی در استروبوسکوپی وجود ندارد. لارنژیت فونکسیونل مواردی است که گرفتگی صدا یا کاهش ظرفیت صوتی در غیاب ضایعات ارگانیک دیده می‌شود. معاینه اندوسکوپی، عملکرد عضلات و یافته‌های استروبوسکوپی در این موارد معمولاً نرمال است.^{۱۰} با توجه به این که دستگاه ویدیواستروبوسکوپ به تازگی در بیمارستان‌های کشور ما مورد استفاده قرار می‌گیرد و مزایای آن جهت تشخیص بیماری‌های تارهای صوتی حنجره مشخص نمی‌باشد، یافتن معیارهایی که از طریق معیارهای ویدیواستروبوسکوپی حنجره بتوان نوع ضایعه را تشخیص قطعی داد و نیاز به پاتولوژی را مرتفع کند از نظر هزینه و راحتی پزشک و بیمار مفید می‌باشد.

سپاسگزاری: این مقاله حاصل پایان‌نامه تحت عنوان "بررسی یافته‌های ویدیواستروبوسکوپی و آنالیز درکی صدا در بیماران مبتلا به ضایعات خوش‌خیم تارهای صوتی مراجعه‌کننده به بیمارستان امیراعلم" در مقطع پزشکی علومی در سال ۱۳۸۹ و کد ۲۰۶۶۶ می‌باشد که با حمایت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران اجرا شده است.

References

- Tavares EL, Martins RH. Vocal evaluation in teachers with or without symptoms. *J Voice* 2007;21(4):407-14.
- Bastian RW. Benign vocal fold mucosal disorders. In: Cummings CW, Haughey BH, Thomas JR, Harker LA, Flint PW, Robbins KT, et al, editors. Cummings Otolaryngology Head and Neck Surgery. 4th ed. Philadelphia, PA: Elsevier Mosby; 2005. p. 2150-86.
- Thomas G, Mathews SS, Chrysolyte SB, Rupa V. Outcome analysis of benign vocal cord lesions by videostroboscopy, acoustic analysis and voice handicap index. *Indian J Otolaryngol Head Neck Surg* 2007;59(4):336-40.
- Hess MM, Ludwigs M. Strobophotoglottographic transillumination as a method for the analysis of vocal fold vibration patterns. *J Voice* 2000;14(2):255-71.
- Kelley RT, Colton RH, Casper J, Paseman A, Brewer D. Evaluation of stroboscopic signs. *J Voice* 2011;25(4):490-5.
- Rosen CA. Stroboscopy as a research instrument: development of a perceptual evaluation tool. *Laryngoscope* 2005;115(3):423-8.
- Bloch I, Behrman A. Quantitative analysis of video-stroboscopic images in presbylarynges. *Laryngoscope* 2001;111(11 Pt 1):2022-7.
- Cohen SM, Kim J, Roy N, Asche C, Courney M. Prevalence and causes of dysphonia in a large treatment-seeking population. *Laryngoscope* 2012;122(2):343-8.
- Van Houtte E, Van Lierde K, Claeys S. Pathophysiology and treatment of muscle tension dysphonia: a review of the current knowledge. *J Voice* 2011;25(2):202-7.
- Ruotsalainen J, Sellman J, Lehto L, Verbeek J. Systematic review of the treatment of functional dysphonia and prevention of voice disorders. *Otolaryngol Head Neck Surg* 2008;138(5):557-65.

Stroboscopic findings in patients with benign laryngeal lesions: *a brief report*

Abstract

Received: April 30, 2012 Accepted: August 06, 2012

Payman Dabirmoghadam M.D.¹
Sara Azimian M.D.²
Zahra Mokhtari M.Sc.^{1*}

1- Otorhinolaryngology Research Center, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- Student of Medicine, Tehran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

Background: Laryngeal videostroboscopy is an important noninvasive diagnostic tool in patients with dysphonia. More than 50% of patients with dysphonia have a benign laryngeal lesion on vocal fold examination. The aim of this study was to evaluate patients with benign laryngeal lesions by videostroboscopy.

Methods: This cross-sectional study was done on 159 patients with dysphonia in Amiralam Hospital in Tehran, Iran during 2006-2007. All the patients underwent stroboscopic examination of the vocal folds, including their movement. We also evaluated the patients for mucosal status, mucosal wave and patterns of glottal closure.

Results: Eighty-two patients participating in the study were female and 77 were male. Reflux laryngitis and muscle tension dysphonia were the most observed disorders in the patient population. Patients with sulcus vocalis and intracordal cysts had the worst mucosal wave patterns.

Conclusion: Laryngeal videostroboscopy is a useful tool for the diagnosis and treatment planning in patients with benign laryngeal lesions.

Keywords: benign, larynx, lesions, videostroboscopy.

* Corresponding author:
Otorhinolaryngology Research Center,
Amiralam Hospital, Saadi Ave., Tehran,
Iran.
Tel: +98- 21- 66760269
E-mail: zmokhtari@razi.tums.ac.ir